

חלום ליל „ליבראלי“

מכתבים

(המשך מעמוד 4)

ריהנסק שלנו. אני מקווה שאיכשהו הצלחתי לשכנעם.

ד. גולדמן, ניו יורק

אחרי שהכרתם כי השבועון „במחנה“ הקדיש בזמנו כתבה נרחבת לביקורת של הרוזן הפורטוגאלי דהאלמירה בישראל (הי עולם הזה 1944), עברתי על כל נליונות „במחנה“ משנת 1900. לדאבוני הרב, לא מצאתי כל כתבה מעין זו, דבר שגרם לחשי שות כברים על מהימנות דברכם... נעקב צור, ירושלים

הכתבה, תחת הכותרת „בשליחות אוהדת“, הופיעה בגליון מס' 608 של במחנה.

עיר הנוער

התפלאתי לראות את הכתבה על החכורה הטוענת שהיא רוצה להקים עיר קואופרטיבית במכתש רמון (העולם הזה 1941). האם לא היה ברור לכם שכל העניין אינו אלא תעמולה לחירות פשוטה? האם האדונים בניגוריון ופרס היו מוכנים לשים לב לי רעיונות הטיפשיים של תבורת צעירים זו, לולא עמדנו עתה לפני הבחירות? אפשר לי הבין את בניגוריון ואת פרס, ואפשר להבין גם את הצעירים התמימים המנצלים את תפוחת הבחירות. אבל קשה לי להבין את העולם הזה, שנתן את ידו לכיבוע פירסומת עקר זהו

חיים לבטוב, תל-אביב

... תמיד הייתי בין אלה הטוענים ש- העולם הזה כותב רק על הדברים הנרועים המתרחשים במדינה, ואינו מתעקב על שום דבר חיובי. אחרי שקראתי את כתבתכם „מי כובש את המכתש?“, הגעתי למסקנה שהצדק אתכם. עם כל הכבוד למיפעלם הי- חלוצי של הצעירים האלה, הכתבה היתה משממת.

אילנה ר., תל-אביב

... מדוע צריך להקים בנגב דווקא עיר קואופרטיבית? הרי בעור עשרים שנה, כשי העיר תושג תופרה, ינעלו המתיישבים הראשונים את השערים ולא יתנו לאיש ל- בוא ולהתיישב שם. זאת תהיה מהרורה חרישה של הקיבוצים. האם לא מוטב שהמדי- נה היא שתיוון ותקים ערים כאלה, ותתן אפשרות לכל אדם לבוא ולהתיישב שם, מבלי שיהיה כבול במסגרת חברתית כלשהי? עמנואל לוי, חיפה

מקרי בהחלט

על טיפוס השבוע כריסטיאן שרקי (העולם הזה 1941): כנראה שהסנסאציה היא אחד האמצעים שבהם אפשר להצליח. על כל פנים לא הרגשתי שום רוח מונפארנס ב- „כסית“ התנהגות, לבוש ואופני-דיבור עוד לא סומניהיבר למשהו יוצא-דרופן ונידול. על כל פנים, הטיפוס שלכם רחוק מלהיות כזה. ואני מדבר על הציוור שלו, וכלי כל שמין של קינאה וקונקרונציה.

אני מניב במיכתב, כי הטרסק שטועים לכל התנלות ורה ברחוב שלנו עובר כל נבול של „מה יפית“ כל הדברים היפים

הרוצה בשינוי-של-אמת

ה מצביע

שרקי

ברנשטיין

והמעניינים שהוא מספר אפשר והם מעניי- נים — אבל הציור בעצמו, נו, על זה מוטב שלא נרבה בדיבור. המיורה, שהוא דומה לי, זה כאמת מיק- רה לא מוצלת, כפי שהעורף שלכם בוקנו מוכיר לי אחד מבחורי מאה שערם.

משה ברנשטיין, תל-אביב
צייר ברנשטיין (ימין) ונושא חמתו, ה- צייר שרקי — ראה תמונות.

CHERCHEZ LA FEMME

צר לי לציון שלא דייקתם ברישום תשו- בתי על מיסאל הנשים (העולם הזה 1240) ועלידי כד ניסל עוקה ממנה. בשאלה שנטאלתי לא הוכרה „מתנכת הילדים“, לא אלה „אשה לילדים“ ותשובתי היתה: „לא אוכל לנרש את האשה המבשלת, כיוון שי- שלוש הנשים האחרות תמרנה את חיי על כי מיסרתי את המבשלת. את המפרנסת לא אוכל לנרש, כי על קיבה ריקה לא או- כל לפנות לתענוגות. החלטתי לוותר על האשה לילדים, וללמר את האשה לתענוגות ללדת ילדים.“

עויד דויד גנור, תל-אביב

תשובתו של ח"כ מפא"י, מנחם כהן, הרי- ניהו אותי. באינו זכות הוא אומר שאשתו אינה עובדת? האין היא מתכננת ומהלח את משקיהבת, דואנת לצורכי בני-המשפחה ו- בריאותם, מקיימת קשרים חברתיים ומשפח- תיים? כמה עיסוקו של מר כהן ראוי יותר לתואר עבודה מאשר עיסוקת של אשתו? לא, הרעה ועקרת-הבית בישראל אינו כל זכות, מבחינת החוק. היא אינה נחשבת ל„עובדת“, בעור שההכררות היתה מודעות לו הציעה תנאי-עבודה כאלה. אותו כינוי יפה ועדין „שותפה לחיים“ אין לו כיסוס בחוק שלנו.

א. קרית, חיפה

חופש ונופש

סנדרל

נימרוד

NIMROD

תל-אביב, רח' דיזנגוף 185, ע"י קולגוע „ארמון דוד“

ליים!

טרנזיסטור

Matador

- 6 טרנזיסטורים R.C.A.
- רמיקול מיוחד "3" בעל איכות ורגישות גבוהה.
- אנטנה פנימית (FERRITE)
- לקליטה בלי הפרעות
- אחריות מלאה ושרות.

מוצבר עדיירי

אל - טון

אדקטרוניקה בע"מ

A.M. adv.

פייית זהב

20 סיגריות 48 אגורות